

Het favoriete boek van: Mirjam de Meijer

Vlinderlicht rustend op de aarde

Toen Mirjam de Meijer nog gedeputeerde van de provincie Groningen was las zij vaak in de auto. Haar chauffeur, want die had ze toen, stuurde over de Groninger wegen en achterin sloeg zij pagina na pagina om. Zo las zij een boek per week. De 52-jarige De Meijer doet nog altijd veel werk voor haar Partij van de Arbeid maar ze is geen gedeputeerde meer. Thuis, in Saaksum, leest ze nu twee maal zo veel. Romans en biografieën verslindt ze, in stilte. Haar grote liefde gaat uit naar de poëzie. De gedichten leest ze niet, die proeft ze en wel hardop. Zo zweven ook de versregels van M. Vasalis door haar huis. Deze dichter is haar grote favoriet. Slechts vier bundels zijn er van Vasalis verschenen maar in dit kleine oeuvre vindt De Meijer zoveel moois. „Het gaat over het leven om je heen, over de liefde en de dood. Het zijn de kleine gebeurtenissen die op

1909 tot 1998 leefde en zo lang in Roden woonde, hield niet van publiciteit. Ze leefde teruggetrokken en na 1954, toen *Vergezichten en gezichten* verscheen, werd het heel erg stil. Vasalis zweeg maar haar gedichten leefden door, ze was en is een zeer populaire Nederlandse dichter.

De vier bundels staan tussen al die andere boeken van De Meijer. Ze heeft een heuse bibliotheek waarin alle werken op alfabetische volgorde staan. Ze leest erg veel en zwerft door de wereldliteratuur. De verzamelde werken van Bordewijk heeft ze onlangs opnieuw verorderd, ze leest Ierse romans maar ook de Zuid-Amerikaanse literatuur. Haar leesuren zijn belangrijk voor haar, dat proef je als ze vertelt over haar boeken.

En Vasalis is belangrijk voor haar, dat proef je ook. Ze koestert die sombere verzen die toch zo vlinderlicht op de aarde rusten. Zoals de verzen van *Stotto Voce*:

*Zoveel soorten van verdriet,
ik noem ze niet.*

*Maar één, het afstand doen en
scheiden.*

*En niet het snijden doet zo'n
pijn,
maar het afgesneden zijn.*

Kleine gebeurtenissen die op een prachtige wijze worden verwoord". Ja, De Meijer is lyrisch over de kunst van Margaretha Drooglever Fortuyn-Leenmans.

Door **Marcel Looden**

Drooglever Fortuyn-Leenmans was de echte naam van Vasalis. Leenmans heette ze als meisje en zo kende de vader van De Meijer haar. „Ze studeerden samen aan de Universiteit van Amsterdam, ze deden trouwens niet dezelfde studie. Later hebben ze geen contact meer gehad. Mijn vader las enorm veel, mijn moeder trouwens ook. Ik ben met boeken opgevoed. We hadden alle Prisma-juniores thuis, die serie kinderboeken. In 1965 heb ik 'Parken en woestijnen' gekocht, de eerste bundel van Vasalis. Een eerste

▲ Mirjam de Meijer 'proeft' de gedichten van Vasalis; zij is haar grote favoriet.

Foto: Reyer Boxem

druk."

Ze genoot van de versregels, van de wijze waarop leuke en angstige momenten van de mens worden weergegeven. „Er is ook een gedicht waarin ze beschrijft hoe graag ze haar moeder had willen kennen toen die nog jong was. Dat is een stukje herkenning. Ik ben ook benieuwd hoe mijn eigen

moeder was toen ze jong was, welke dromen ze toen had."

De vogel Phoenix en *Vergezichten en gezichten* zijn de andere twee bundels die Vasalis tijdens haar lange leven publiceerde. Ook die kocht De Meijer en ook nu genoot ze van die sombere poëzie. Ze herlas de gedichten regelmatig en heeft nu natuurlijk *De oude kustlijn* in

haar bezit, de bundel die vier jaar na de dood van Vasalis is uitgegeven. „We lezen de gedichten hardop aan elkaar voor, mijn partner en ik. Dat vind ik prachtig, op die manier komen de gedichten ook het beste tot hun recht." De Meijer leest graag biografieën maar de levensbeschrijving van Vasalis is er niet. De dichter, die van

Nog is het mooi, 't geraamte van een blad,
vlinderlicht rustend op de aarde,
alleen nog maar zijn wezen waard.

Maar tussen de aderen van het lijden
niets meer om u mee te verblijden:

mazen van uw afwezigheid
bijeengehouden door wat pijn
en groter wordend met de tijd.

Arm en beschaamd zo arm te zijn.

Volgende week beleeft het Groninger Dagblad zijn laatste week en verschijnt ook deze rubriek voor het laatst. Wij zouden graag die laatste keer een lezer of lezeres aan het woord laten over zijn of haar favoriet boek. U kunt vandaag, donderdag, aan deze redactie laten weten welk boek een belangrijke rol in uw leven speelt. De redactie selecteert één aanmelding voor een publicatie volgende week. 99 21-3-02